

Ein slóðari fyllir 70 ár



Hetta er helst stórta útróðrabátur, sum er smiðaður í Føroyum. Hann varð smiðaður á Tvøroyri til Karl Jespersen, sum róði út í Grønlandi við bátinum. Hann at Gigan.

Tann 7. oktober 1985 fyllir ein kendur arbeiðaraleiðari KARL JESPERSEN á Tvøroyri 70 ár.

Tá ein sær Karl ella kemur á tal við hann, kemur einum til hugs, at tað ber ikki til, at hann er blivin so gamal. Men sjálvt um tað ikki sýnist so, so er tað ein veruleiki, at árinu eru runnin, og hyggja vit at livi Karl's, so kemur tað týðuliga fram, at árinu ikki visa, at Karl er farin um tey sjeiti. Karl kann við góðari samvitsku hyggja aftur á eitt ríkt liv við nógvum og stórum hendingum.

Bæði innan fakfelagsskapin sum umboð bæði fyri arbeiðaran og fiskimannin hevur tú Karl verið álít og tryggleiki, og somuleiðis hevur tú á tí politiska økinum ongantið dult, hvar tú stóð.

Í teimum kanska ringastu árunum í Føroyum í nýggjari tíð, í fimtiárunum og úteftir, tá tað veruliga kravdist dirvi at vera oddamaður, tá visti tú veruliga, hvar tú stóð, og hvat tú stóð fyri.

Karl var og er álitismaður.

Sum formaður FYLKINGAR, stjórnarlimur í Føroya Arbeiðarafelag í einari avbjóðingartíð í størstu broytingum, sum hendu her á landi. Tá stóð hann á varðhaldi fyri at verja arbeiðaraáhugamál, og væl vóru tey vard.

Tað hevur altíð kostað at visa lit og serliga at standa sum verjan av arbeiðarafjöldini, og hetta hava Karl og familja hansara merkt, men hann hevði uttan iva sín størsta og sterkasta stuðul í konini, og við tí stuðulinum feldi hann seg tryggan.

Í fimtiárunum undir borgarligari leiðslu bæði á Løgtingi og í Føroya Landastýri, tá ágangurin sum ikki einaferð var vendur imóti serliga arbeiðarafyrirtekunum á TVØROYRI.



Karl Jespersen, undangongumaður innan arbeiðararørsluna, verður sjeiti

Í fimtiárunum undir borgarligari leiðslu bæði á Løgtingi og í Føroya Landastýri, tá ágangurin sum ikki einaferð var vendur imóti serliga arbeiðarafyrirtekunum á Tvøroyri, kravdi tað dirvi at verða leiðari, og dirvi og áráði, tað hevði Karl Jespersen, tá eitt nosið varð av, var næsta á aftur.

Í hesum ringastu tíðum fyri føroyingar, fóru fiskimenn í túsundatals til Íslands fyri

har at vinna sær úrkomuna, tá vóru aftur boð eftir einum góðum talsmanni, og hvør beturi enn Karl kundi greiða hetta. Tá var hann formaður SUÐUROYAR FISKIMANNAFELAGS og sum slikur bleiv hann ikki bara talsmaður SUÐUROYINGA men sum tann álitismaður hann altíð hevur verið, talsmaður fyri allar FØROYINGAR, sum vóru í íslenskari tænastru. Tað veri seg á sjógv ella landi, og góður var hann, tí Karl tosaði íslenskt perfekt.

Afturkominn úr Íslandi legðist hann ikki á ta latu síðuna. Sum slóðarin mikli bygdi hann sær tann størsta opna útróðrabátin, sum sjálvandi fekk navnið á konini »GIGAN« og við honum fór hann við synum sínum at troysta GRØNLANDSHAVIÐ.

Jú, Karl Jespersen hevur sanniliga roynt livsins avbjóðingar.

Til stóra norðurlenska kommunala stevnu, sum hildin varð í ÍSLANDI við umboðum frá øllum NORÐURLONDUM, vóru sjálvandi eisini umboð úr FØROYUM.

Fyri Føroyar vóru umboð úr Klaksvík, Tórshavn og Tvøroyri. Okkara umboð vóru Ludviga og Karl Jespersen, og tá eitt av teimum norðurlensku umboðunum vegna NORÐANLOND skuldi flyta røðu, var Karl valdur til hetta. Røðan varð hildin á FØROYSKUM, DONSKUM og á ÍSLENSKUM.

Væl varð hetta fagnað, tí eingin beturi enn Karl kundi greiða hetta.

Karl hevur eisini verið býráðslimur á Tvøroyri, og har sum í øllum málum hevur tú altíð verið greiður.

Góði vinur, hjartaliga tillukku og takk fyri tað, sum tú sum arbeiðari og umboð teirra hevur borið at tí varða, sum arbeiðararørslan er.

»EIN VINUR«